

[Holstein.]

denfor den paagældende Varegruppe har haft en meget stor Import, saa er der jo intet til Hinder for, at Regeringen siger, at han skal skæres ned til de 50 eller 45 pCt. af Importen i 1931, og hvis en anden indenfor samme Varegruppe har haft en mindre Import i 1931, saa kan Regeringen sige: Du maa faa 60 eller 70 pCt. af din Import i 1931. Med andre Ord, Valutakontoret, Importreguleringskontoret bliver overfor den handlende vedblivende et Naadesekretariat, som allernaadigst bevilger et større eller mindre Kvantum, indenfor 45 pCt.s Grænsen ganske vist, til de respektive Importører, og skulde Loven endelig blive en Lov, som der haves Sikkerhed for ikke misbruges og ikke omgaas, saa maatte det jo kræves, at de handlende overfor Statsmyndighederne forelægger deres Handelsbøger og deres Kreditoplagsbeviser for 1931, saa man kan se, hvad deres Import har været i 1931. Skal man indskrænke sig til en Erklæring paa Tro og Love, saa vil jeg naturligvis haabe og tro, at saa vil de fleste handlendes Ord staa til Troende, men vi er nu en Gang kun Mennesker ogsaa i Handelsstanden, saa hvis der ikke krævedes andet, er jeg ikke helt sikker paa, at der er ubetinget Garanti for, at det, de faar, kommer til at stemme nøjagtigt med Importværdien i 1931.

Altsaa, for Handelsstandens Vedkommende kan der ikke være Tvivl om, at denne Ordning er en Ordning, som den hurtigst muligt maa ønske at komme bort fra, og for det danske Landbrugs Vedkommende tør jeg rolig sige, at set fra Landbrugets Interessers Synspunkt og paa Baggrund af den Administration af denne Lov, der hidtil har fundet Sted, maa Landbruget ønske af flere Grunde, ja, af alle tre Grunde, baade den importpolitiske og den industripolitiske og den pengepolitiske, hurtigst muligt at komme bort fra denne Ordning, for den Industripolitik, der hidtil er blevet ført paa Basis af denne Ordning Haand i Haand med denne Importpolitik overfor Handelsstanden og den Pengepolitik, som Regeringen har ført, har jo ikke bidraget til at tilvejebringe blot i fjerneste Maade den økonomiske Ligevægt i det danske Samfund, som er brudt sammen, og som det er et Hovedkrav fra vor Side, at der træffes Statsforanstaltninger til at genrejse, og den har jo heller ikke bidraget til i andre Erhverv end den danske Hjemmeindustri at genskabe Rentabilitet og normal Beskæftigelse, navnlig har den det ikke i Landbruget og i Handelen.

Den højtærede Regering har i det Aar, hvor Guldindløsningspligten har været suspenderet, ført først en haardhændet, brutal Kreditindskrænkningspolitik, og da det viste sig, at den i de første Maaneder efter Guldindløselighedens Ophævelse iværksatte Kreditindskrænkningspolitik ikke forslog, saa slog man med den i Slutningen af Januar indførte Importreguleringspolitik ind paa en Importbegrænsning Haand i Haand med Kreditindskrænkningspolitikken, som yderligere forværrede Byrderne og Generne for Landbrug og Handel, og denne haardhændede Kombination af Kreditindskrænkning og Importbegrænsning, altsaa en ren deflatorisk Politik, har Nationalbanken fortsat hele Aaret ud, og intet tyder paa, at man fra den højtærede Regerings Side er til Sinds at ændre denne Politik.

Jeg vilde ønske, at det var saa vel, som det ærede Medlem Hr. Christiani udtalte, at man maatte være forberedt paa, at Arbejdsgiverne i Industrien nu vilde kræve en væsentlig Lønnedsættelse og eventuelt tage en Storkonflikt med Fagforeningsinteresserne paa dette Spørgsmaal til Foraaret. Jeg tror, at det ærede Medlem Hr. Christiani forregner sig, for jeg er tilbøjelig til at mene og tro, at naar Beskæftigelsespolitikken praktiseres saaledes i Industrien, som den hidtil er blevet det af den højtærede Regering ved Hjælp af dette Apparat, saa er Industriens Arbejdsgivere ikke interesserede i at tage en stor Lønkonflikt, saa opnaar de Betingelserne for at faa fuld Produktion og fuld Beskæftigelse og Udnyttelse, uden at en lønningsmæssig Tilpasning, en lønningsmæssig Nedsættelse i større Omfang er en Nødvendighed. Derfor tror jeg, at denne Ordning saa langt fra at bidrage til at mildne Krisen, at udjævne de erhvervsøkonomiske Uligheder i det danske Samfund, vil bidrage til yderligere at skærpe disse i den kommende Tid.

Den Politik, Regeringen forfølger, er en ensidig, brutal fagforeningsbetonet Klassepolitik og Industripolitik, den mest ensidige Industripolitik, vi nogen Sinde har haft i dette Land. Denne Politik er man fra konservativ Side interesseret i at støtte, det staar mig ganske klart, og støtter den ogsaa, og jeg skulde for min Del ikke sige noget til, at man fører aktiv Industripolitik, for jeg tror ikke, at det danske Landbrug alene som Erhverv, erhvervs-mæssigt set, kan redde Landet gennem Krisen og kan bære Landet alene erhvervsøkonomisk i Fremtiden. Dette kan i Fremtiden, saaledes som Verdensforholdene økonomisk tegner sig for Landbrug alle Vegne, kun